

REZOLŪCIJA ⁽¹⁾**par problēmām, iespējamu un jaunu iesaistīšanos sadarbībā energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu jomā Austrumu partnerības ietvaros**

(2015/C 315/03)

EURONEST PARLAMENTĀRĀ ASAMBLEJA,

- ņemot vērā 2011. gada 3. maija Euronest parlamentārās asamblejas dibināšanas aktu,
- ņemot vērā 2013. gada 28. un 29. novembrī Viļņā notikušajā Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju,
- ņemot vērā Eiropadomes 2014. gada 24. oktobra sanāksmes secinājumus par klimata un enerģētikas politikas satvaru laikposmam līdz 2030. gadam,
- ņemot vērā pieņemtos lēmumus ANO Klimata pārmaiņu konferencē, kas notika Varšavā no 2013. gada 11. līdz 22. novembrim,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2014. gada 5. februāra rezolūciju par klimata un enerģētikas politikas satvaru 2030. gadam ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2013. gada 21. maija rezolūciju par pašreizējām problēmām un iespējām saistībā ar atjaunojamo energoresursu izmantošanu Eiropas iekšējā enerģijas tirgū ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2013. gada 14. marta rezolūciju par “Enerģētikas ceļvedi 2050” – enerģija nākotnei ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2012. gada 12. jūnija rezolūciju par sadarbības veidošanu enerģētikas politikā ar partneriem ārpus ES robežām – stratēģiska pieeja drošas, ilgtspējīgas un konkurētspējīgas energoapgādes nodrošināšanai ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2014. gada 26. novembra rezolūciju par ANO klimata pārmaiņu konferenci Limā ⁽⁶⁾, kurā tas aicina noteikt saistošu 40 % energoefektivitātes mērķi saskaņā ar vispārējām iespējām rentabli uzlabot energoefektivitāti,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 23. jūlija paziņojumu “Energoefektivitāte un tās ieguldījums enerģētiskajā drošībā un klimata un enerģētikas politikas satvarā 2030. gadam” (COM(2014) 520),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 22. janvāra paziņojumu “Klimata un enerģētikas politikas satvars laikposmam no 2020. gada līdz 2030. gadam” (COM(2014) 15),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 8. marta paziņojumu “Ceļvedis virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. gadā” (COM(2011) 112),
- ņemot vērā Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK,

⁽¹⁾ Pieņemta 2015. gada 17. martā Erevānā Armēnijā.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0094.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0201.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0088.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0238.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0063.

- ņemot vērā Armēnijas, Azerbaidžānas, Baltkrievijas, Gruzijas, Moldovas un Ukrainas valsts stratēģijas dokumentus enerģētikas jomā laikposmam līdz 2020. un līdz 2030. gadam,
 - ņemot vērā 2014. –2017. gada Austrumu partnerības galvenos mērķus un 3. platformas “Enegoapgādes drošība” darba programmu,
 - ņemot vērā Austrumeiropas energoefektivitātes un vides partnerības (E5P) izveidi 2009. gadā,
 - ņemot vērā 2013. gada ziņojumu Eiropas Parlamentam un valstu parlamentiem par Enerģētikas kopienas darbību un 2014. gada 24. septembra gada ziņojumu par Enerģētikas kopienas darbību 2014. gadā,
- A. tā kā pieprasījums pēc enerģijas pasaulē nepārtraukti palielinās tempā, kas atbilst iedzīvotāju, cilvēka darbību un tehnoloģiju attīstībai, un tā rezultātā pastiprinās globālā konkurence attiecībā uz fosilā kurināmā resursiem, tādējādi apdraudot enerģijas piegādi nabadzīgākajām valstīm;
- B. tā kā ir radušās bažas par klimata pārmaiņām, augošo enerģijas pieprasījumu un neskaidrību par naftas un gāzes pasaules tirgiem, kas izraisa pārdomas gan ražotājās, gan patērētājās valstīs attiecībā uz abpusēji izdevīgu stratēģiju izstrādi enerģētikas nozaru pārveidošanai par zema emisiju līmeņa nozarēm, jauna līdzsvara panākšanu starp dažādiem energoresursiem, uzticamas un drošas piegādes nodrošināšanu, kā arī energopatēriņa ierobežošanu;
- C. tā kā tiek gaidīts, ka energopatēriņš Austrumeiropas reģionā palielināsies ar ātrumu, kas pārsniedz ES vidējo rādītāju, jo tas atbilst reģiona ekonomiskās un sociālās attīstības vispārējai tendencei; tā kā Austrumeiropas partnervalstis pašlaik ir trīsreiz energointensīvākas nekā vidēja ES dalībvalsts un to neizmantotais energoefektivitātes potenciāls joprojām ir milzīgs;
- D. tā kā tādēļ gan ES, gan Austrumeiropas partnervalstu ekonomiskajās, sabiedrības un vides interesēs ir samazināt oglekļa dioksīda emisijas no fosilā kurināmā, lai attīstītu alternatīvus un izmaksu ziņā efektīvus energoresursus un palielinātu energoefektivitāti;
- E. tā kā pēdējo gadu laikā ir pastiprinājies Austrumu partnerības ietvaros norītošais dialogs par reģionālo enerģētikas politiku, aptverot tādus jautājumus kā enerģijas tirgu konverģence, enegoapgādes avotu un tranzīta ceļu dažādošana un ilgtspējīgu energoresursu un kopīgām un reģionālām interesēm atbilstošas infrastruktūras attīstīšana;
- F. tā kā ANO konference par klimata pārmaiņām, kas 2013. gada novembrī notika Varšavā, iezīmēja nozīmīgu soli virzienā uz to, lai 2015. gadā panāktu jaunu vispārēju vienošanos klimata jomā, kas pamatotos jo īpaši uz politiku un pasākumiem, kuru rezultātā samazinātos oglekļa dioksīda emisijas no energosistēmām;
- G. tā kā energotaupības un energoefektivitātes pasākumi un plašāka atjaunojamo energoresursu izmantošana palīdzētu samazināt arī dažāda veida enerģētisko atkarību, tostarp atkarību no finansējuma, tehnoloģijām vai degvielas kodolenerģijas un fosilā kurināmā nozarēs, stratēģiskas enerģētikas infrastruktūras iegādes un turēšanas īpašumā, kā arī no neuzticamu trešo personu investīcijām enerģētikas projektos ES un Austrumeiropas partnervalstīs;
- H. tā kā aizvien pieaugošais atjaunojamo energoresursu īpatsvars var novest pie ievērojamiem ietaupījumiem, par ko liecina ES pēdējo gadu maksājumi par importētajiem energoresursiem (2012. gadā samazinājums par EUR 30 miljardiem);
- I. tā kā no pagātnes mantotais neapmierinošā tehniskā stāvoklī esošais dzīvojamo ēku sektors un enerģijas pārvades un sadales infrastruktūra rada nopietnas problēmas saistībā ar energoefektivitāti un energotaupību daudzās ES un Austrumeiropas partnervalstīs;
- J. tā kā ES pieņēma klimata un enerģētikas politikas satvaru 2030. gadam, nosakot mērķus, proti, samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas par 40 % attiecībā pret 1990. gada līmeni, palielināt atjaunojamo energoresursu daļu ES patērētās enerģijas kopumā līdz 27 % un uzlabot energoefektivitāti vismaz par 27 % salīdzinājumā ar prognozēm 2030. gadam;

- K. tā kā pilnīga pašreizējā, kā arī otrā klimata un enerģētikas tiesību aktu kopuma un turpmāko ES energoefektivitātes tiesību aktu īstenošana ir visu ES dalībvalstu atbildība un tas pats saistībā ar tiesību aktu transponēšanu attiecas uz Austrumeiropas partnervalstīm; tā kā nepietiekami pareiza un savlaicīga transponēšana var apdraudēt atsevišķu ES dalībvalstu vai ES un tās Austrumeiropas partnervalstu kopumā drošību;
- L. tā kā 2009. gadā ES pieņēma Atjaunojamo energoresursu direktīvu, kurā noteikti valstu obligātie mērķi, kas jāsasniedz, veicinot atjaunojamo energoresursu izmantošanu; tā kā pēc tam 2012. gadā tā pieņēma Energoefektivitātes direktīvu, saskaņā ar kuru dalībvalstīm jāīsteno saistoši energotaupības pasākumi, jo īpaši tām ir pienākums katru gadu renovēt 3 % no publiskā sektora ēkām un panākt, ka enerģētikas uzņēmumi nodrošina patērētāju energopatēriņa samazinājumu;
- M. tā kā Austrumeiropas partnervalstis ir iesaistījušās politikas un tiesiskā regulējuma pieņemšanā un īstenošanā attiecībā uz atjaunojamiem energoresursiem un energoefektivitāti, tostarp izmantojot dažu no tām līgumattiecības Enerģētikas kopienas līguma ietvaros; tā kā tomēr to centienus kavē nepietiekama uzraudzība un tehniskās spējas, kā arī investīciju un īstenošanas instrumentu trūkums;
- N. tā kā 2013. gadā Armēnija, Gruzija un Moldova pievienojās Austrumeiropas energoefektivitātes un vides partnerībai (E5P), kuru sākotnēji izveidoja ar Ukrainu un kuras mērķis ir veicināt energoefektivitāti un investīcijas vides jomā Austrumu partnerības valstīs;
- O. tā kā, neraugoties uz to, ka pasaules ekonomikas krīze ir negatīvi ietekmējusi investīcijas energotaupībā un atjaunojamos energoresursos, starptautiskajām finanšu iestādēm joprojām ir liela nozīme to valsts līdzekļu un aizdevumu piesaistīšanai, kas paredzēti investīcijām ilgtspējīgā enerģijas izmantošanā un atjaunojamo energoresursu attīstībā;
- P. tā kā ES un Austrumeiropas partnervalstīm, veidojot atbilstošu politiku, ir jāņem vērā vispārējā to ekonomikas un enerģētikas nozaru konkurētspēja, lai noteiktu saistības attiecībā uz energoefektivitāti rūpniecības nozarēs, attīstītu atjaunojamos energoresursus un tos integrētu valsts energoresursu struktūrā;
- Q. tā kā Ukraina un Moldova Enerģētikas kopienai pievienojās 2011. gadā un tādējādi tām bija jātransponē, *inter alia*, Ēku energoefektivitātes direktīva (līdz 2012. gada 30. septembrim), Enerģijas marķējuma direktīva (līdz 2011. gada beigām), Energopakalpojumu direktīvu (līdz 2011. gada beigām) un Atjaunojamo energoresursu direktīva (līdz 2013. gada beigām); tā kā Gruzija ved sarunas, lai kļūtu par pilntiesīgu Eiropas Enerģētikas kopienas dalībnieci 2015. gadā,

Progress un panākumi attiecībā uz atjaunojamiem energoresursiem un energoefektivitāti

1. piekrīt Viļņas Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmes dalībnieku viedoklim par stratēģisko nozīmi un nepieciešamību veidot ciešāku sadarbību tādu rīcības prioritāšu jomās kā vide un klimata pārmaiņas; atzinīgi vērtē augstākā līmeņa sanāksmes dalībnieku iesaistīšanos, lai veidotu jaunu vispārējo nolīgumu klimata jomā, kas jāpieņem ANO klimata pārmaiņu konferencē, kura notiks 2015. gadā Parīzē; uzsver kopīgo ieinteresētību stiprināt divpusējo un daudzpusējo sadarbību Austrumu partnerības ietvaros enerģētikas jomā, lai sasniegtu klimata politikas mērķus;
2. atzinīgi vērtē progresu, kas gūts Viļņas augstākā līmeņa sanāksmē, un aicina 2015. gada maijā Rīgā notiekošās augstākā līmeņa sanāksmes dalībniekus virzīties tālāk uz enerģētikas sadarbību Austrumu partnerības ietvaros; pauž nožēlu, ka atsevišķos gadījumos divpusējo enerģijas tirdzniecību Krievijas Federācija izmanto kā instrumentu politiskā spiediena radīšanai; uzsver, ka ir jāturpina attīstīt ES un tās partneru sadarbība, lai stiprinātu savstarpējo enerģijas piegādes drošību un partnerus padarītu neatkarīgākus un noturīgākus pret ārēju spiedienu;
3. uzsver, ka panākumu gūšanai atjaunojamo energoresursu un energoefektivitātes jomā ir svarīgi piešķirt augstu politisko prioritāti, lai virzītos uz zemu emisiju energosistēmām, mazinātu riskus, ko rada klimata pārmaiņas, un veicinātu drošu, ilgtspējīgu un cenas ziņā pieejamu enerģiju ekonomikai un iedzīvotājiem;

4. uzsver, ka viss – novecojoša infrastruktūra, “trūkstošie posmi” un lielāks atjaunojamo energoresursu īpatsvars enerģijas ražošanā un patēriņā – norāda uz nepieciešamību pēc liela mēroga investīcijām piemērotas elektroenerģijas pārvades un uzglabāšanas infrastruktūras būvniecībā; aicina ES un Austrumeiropas partnervalstis stiprināt reģionālo sadarbību un veicināt enerģijas tīklu modernizāciju, jo īpaši, attīstot un atbalstot “viedtīklus” un jaunas starpsavienojumu un pārrobežu infrastruktūras būvniecību; uzsver, ka šīs investīcijas ir jāpapildina ar pasākumiem, kas veicinātu attieksmes maiņu, energotaupību un patērētāju spēcīgu atbalstu, uzsverot priekšrocības pārejai no fosilā kurināmā uz atjaunojamiem energoresursiem, jo īpaši siltumapgādes sektorā; uzsver arī to, cik svarīgi ir attīstīt interneta pamattīklu, lai atbalstītu viedtīklu darbību, kā arī nodrošinātu kritiskās infrastruktūras kiberdrošību;
5. norāda, ka daži atjaunojamie energoresursi enerģiju nodrošina neregulāri, un šajā sakarā uzskata, ka ar aptverošākiem elektroenerģijas tīkliem var izmantot ģeogrāfiski tālākus energoresursus un tādējādi iespējams panākt līdzsvaru attiecībā uz ražošanu vai atjaunojamo enerģiju ražojošo objektu trūkumu;
6. uzsver ēku energoefektivitātes nozīmi un to, cik svarīgi ir renovēt energoneefektīvas ēkas partnerībā ar ES, lai maksimāli palielinātu energoefektivitāti;
7. uzskata, ka atjaunojamo energoresursu attīstībai jāiet roku rokā ar atbalstu uzglabāšanas kapacitātes un elastīgas rezerves enerģijas ražošanas jaudas veicināšanu, un uzsver nepieciešamību pēc efektīviem energoefektivitātes pasākumiem, lai nodrošinātu elektroenerģijas piegādi maksimālās slodzes laikā; mudina ES un Austrumeiropas partnervalstis atbalstīt un atvieglot jaunu partnerību veidošanu, lai nodrošinātu tehnoloģiju nodošanu pieprasījuma pārvaldības, viedtīklu un uzglabāšanas tehnoloģiju jomā; aicina uzlabot sadarbību starp ES un partnervalstīm, īstenojot kopīgus centienus jebkāda veida uzbrukumu kritiskajai infrastruktūrai novēršanai;
8. uzsver problēmas, kas ietekmē lauku kopienas Austrumeiropas partnervalstīs saistībā ar gazifikāciju, jo pašlaik šādas kopienas joprojām ir atkarīgas no meža dabas resursiem, kā rezultātā notiek masveida atmežošana un mežu degradācija apmērā, kas sasniedz apmēram vienu piektdaļu no visām cilvēka radītajām emisijām;
9. iesaka ES un Austrumeiropas partnervalstīm stimulēt un testēt vietējās un decentralizētās atjaunojamās enerģijas ražošanas un sadales tīklus, kas radītu noturīgāku, līdzsvarotāku un demokrātiskāku energosistēmu, uzlabotu energoapgādes drošību, nodrošinātu uzņēmējdarbības iespējas un apmierinātu vietējo kopienu un tirgu vajadzības;
10. aicina ES dalībvalstis un to partnerus palielināt spēju meklēt alternatīvu sadarbību ar privātajiem investoriem enerģētikas jomā organisko vielu bagātās slānekļa gāzes ieguvē, kas radītu lielas priekšrocības, ļaujot no enerģijas importa atkarīgajām valstīm labāk izturēt ārēju politisko spiedienu;
11. uzsver, ka energotaupības potenciāls piemīt visām ekonomikas nozarēm, tostarp rūpniecībai, lauksaimniecībai, celtniecībai (jo īpaši attiecībā uz dzīvojamu ēku zemu energoefektivitātes līmeni), transportam un pakalpojumiem; uzskata, ka virzība uz energoefektivitāti jābalsta uz lēmumiem par efektīvu saprātīgu pasākumu īstenošanu, ko veic iesaistīto personu kompleksā ķēdē, sākot no politikas veidotājiem līdz enerģijas ražotājiem un individuāliem patērētājiem;
12. uzsver, ka pārejai uz energoefektīvāku ekonomiku būtu jāpaātrina arī inovatīvu tehnoloģisko risinājumu izplatība un jāuzlabo nozares konkurētspēja, vienlaikus stiprinot ekonomikas izaugsmi un radot augstas kvalitātes darbvietas vairākās nozarēs, kas saistītas ar energoefektivitāti;
13. uzsver, ka energoefektivitātes politika jābalsta uz detalizētu analīzi par enerģijas izmantošanu, tirgiem un tehnoloģijām un to sektoru un iespēju noteikšanu, kurās darbības varētu radīt vislielākos uzlabojumus; šajā sakarā aicina ES dalībvalstis un Austrumeiropas partnervalstis izstrādāt energoefektivitātes politiku tā, lai prioritārā kārtā tiekotos novērst šķēršļus energoefektivitātes investīcijām, pakāpeniski nosakot un ieviešot efektivitātes standartus visās energoietilpīgajās nozarēs, tostarp rūpniecībā, paaugstinot nodokļus energoietilpīgākajiem ražojumiem un iekārtām, ja ir pieejamas energoefektīvākas alternatīvas, un izveidojot māsājniecībā pieejamus finansēšanas modeļus;

14. uzsver to, cik svarīgi ir pabeigt komunālās apkures projektus visās Austrumeiropas partnervalstīs, nodrošinot, ka katra renovācijas vai būvniecības projekta prioritāte ir energoefektivitāte;

Pareizi pamatnosacījumi atjaunojamo energoresursu ilgtspējīgai attīstībai un energoefektivitātes veicināšanai

15. atbalsta mērķi uzlabot Austrumeiropas partnervalstu sabiedrības informētību par atjaunojamiem energoresursiem un atzīst, ka pašlaik uzņēmējiem šajās valstīs trūkst zināšanu par atjaunojamās enerģijas ražošanu un līdzekļu piedalīties investīciju projektos; uzsver starptautisko finanšu iestāžu lomu valsts līdzekļu un aizdevumu piesaistīšanā investīcijām ilgtspējīgā enerģijas izmantošanā un atjaunojamo energoresursu attīstīšanā;
16. atbalsta Austrumu partnerības platformas "Energoapgādes drošība" darba programmas 2014. –2017. gadam mērķus, un jo īpaši mērķi ciešāk sadarboties, īstenojot tiesību aktus energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu jomā un veicinot investīcijas;
17. uzsver, ka tiesiskais regulējums attiecībā uz atjaunojamiem energoresursiem un energoefektivitāti ir ārkārtīgi svarīgs, jo investīciju lēmumus šajās jomās lielā mērā ietekmē administratīvās atļaujas; iesaka ES dalībvalstu un Austrumeiropas partnervalstu valdībām nodrošināt pārredzamību, konsekvensi un nepārtrauktību, izstrādājot tiesisko, finansiālo un regulatīvo sistēmu, lai stiprinātu investoru pašāvēību un dalītos ar regulatīvo zinātību un paraugpraksi; uzsver, ka Komisijai jābūt modrai un jānodrošina, ka investīcijas enerģētiskā un politiskie lēmumi ES dalībvalstīs neapdraud energoapgādes drošību citās dalībvalstīs vai Austrumeiropas partnervalstīs;
18. aicina Komisiju pārskatīt Energoefektivitātes direktīvu, lai energoefektivitātes pienākuma shēmu attiecinātu uz laika posmu pēc 2020. gada, un ierosināt Enerģētikas kopienas galīgajai pieņemšanai pārskatīto direktīvu ar mērķiem 2030. gadam;
19. atbalsta Austrumeiropas partnervalstu likumu saskaņošanu ar ES tiesību aktiem un standartiem, kas attiecas uz atjaunojamiem energoresursiem un energoefektivitāti, jo īpaši saistībā ar Enerģētikas kopienas, un valstu attiecīgo stratēģiju un rīcības plānu īstenošanu; šajā sakarā uzsver nozīmi, kāda ir tiesību aktiem, kas ļauj ārvalstu ieguldītājiem piekļūt vietējiem atjaunojamo energoresursu tirgiem un atvieglo tirdzniecību enerģētikas jomā starp valstu un vietējām ieinteresētajām personām; uzsver, ka pret vietējiem un ārvalstu ieguldītājiem vajadzētu būt vienlīdzīgai attieksmei attiecībā uz piekļuvi atjaunojamo energoresursu tirgiem; sagaida tiesību aktu priekšlikumus par to, lai pēc 2020. gada turpinātu attīstīt vietējo atjaunojamo energoresursu izmantošanu un enerģijas ražošanu no atjaunojamiem energoresursiem; atzinīgi vērtē to, ka Austrumeiropas partnervalstīs, kuras ir pieņēmušas valsts energoefektivitātes programmas, ir noteikušas kvantitatīvus mērķus, jo īpaši attiecībā uz energointensitātes, oglekļa dioksīda emisiju un siltuma zudumu mājokļu nozarē samazinājumu; uzsver, ka būtu periodiski jāpārskata nesasnētie energoefektivitātes mērķi un būtu jāievieš jaunas stratēģijas, lai nodrošinātu to sasniegšanu gan ES, gan partnervalstīs;
20. uzskata, ka ir vajadzīgas saskaņotākas atjaunojamo energoresursu atbalsta sistēmas, lai efektīvi attīstītu atjaunojamās enerģijas ražošanas jaudu, jo īpaši attiecībā uz novatoriskām tehnoloģijām saules, vēja un biomasas enerģijas izmantošanai, bet tām nevajadzētu vairojot pārmērīgas subsīdijas, un tās pakāpeniski būtu jāpārtrauc, tiklīdz tehnoloģijas ir sasniegušas atbilstošu briedumu;
21. uzsver transporta nozares lomu emisiju samazināšanā, sabiedriskā transporta darba programmās iekļaujot atjaunojamo energoresursu mērķus;
22. aicina ES un Austrumeiropas partnervalstīs izveidot jaunus atjaunojamo energoresursu izmantošanas un energotau-pības uzlabošanas finansējuma modeļus, kas mazāk balstās uz publisko, bet vairāk uz privāto finansējumu;
23. aicina veikt katrai valstij pielāgotus novērtējumus par energopatēriņu, lai izstrādātu investīcijas optimizējošu stratēģiju, kura ilgtermiņā varētu paaugstināt efektivitāti un samazināt izmaksas un atkarību no importa; mudina palielināt privātās un publiskās investīcijas energoefektīvu dzīvojamo ēku renovēšanā ES un tās partnervalstīs;

24. atgādina par savu ieteikumu ES dalībvalstīm un Austrumeiropas partnervalstīm atvieglot preferenciāla režīma noteikšanu no atjaunojamiem energoresursiem iegūtas enerģijas tirdzniecībai, t. i., saskaņā ar Direktīvā 2009/28/EK paredzētajiem mehānismiem un nosacījumiem;
25. atzinīgi vērtē to, ka saistībā ar tranponēto Atjaunojamo energoresursu direktīvu Ukraina gandrīz divkārtīši atjaunojamo energoresursu daļu galapatēriņā no 2,99 % 2012. gadā līdz 3,96 % 2013. gadā;

Vienota pieeja politikas veidošanā un daudzpusēja sadarbība atjaunojamo energoresursu un energoefektivitātes jomā Austrumu partnerības ietvaros

26. uzsver – tā kā enerģētikas politikas mērķi ir noteikti un saskaņoti ES līmenī, ES dalībvalstīm ir jāizvēlas atbilstīgas stratēģijas atbilstoši to iekšējā enerģijas tirgus struktūrai; iesaka ES dalībvalstīm un Austrumeiropas partnervalstīm iesaistīties turpmākās apmaiņas un sadarbībā pētniecības un politikas veidošanas jomā attiecībā uz atjaunojamiem energoresursiem un energoefektivitāti, vienlaikus risinot enerģētiskās nabadzības problēmu, īpašu uzmanību pievēršot mazāk aizsargātām mājāsaimniecībām ar zemiem ienākumiem, kas pašas nevar atļauties ieguldīt energoefektivitātes un modernizācijas projektos un tikt visvairāk skartas enerģijas cenu pieauguma apstākļos, sniedzot informāciju un nodrošinot piemērotus finansēšanas mehānismus, lai tām ļautu samazināt energopatēriņu, dažādot energoresursus un nodrošināt mājāsaimniecību energoautonomiju;
27. uzsver ES un Austrumeiropas partneru intereses attīstīt atvērtu un integrētu enerģijas tirgu, kas varētu veicināt atjaunojamo energoresursu attīstību, nodrošinot lielākas iespējas tirdzniecībai un investīcijām; iesaka ES un Austrumeiropas partnervalstīm saskaņā ar jaunajiem nolīgumiem iesaistīties elektroenerģijas, kas iegūta no atjaunojamiem energoresursiem, reģionālās tirdzniecības attīstīšanā;
28. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos izstrādāt atjaunojamo energoresursu tirdzniecības vadlīnijas Eiropas līmenī un iesaka pilnībā ņemt vērā ES un Austrumeiropas partnervalstu tirdzniecības potenciālu;
29. atzinīgi vērtē atbalstu, ko Austrumeiropas partnervalstīm ir sniegusi programma *INOGATE*, tostarp enerģijas taupīšanas iniciatīva būvniecības nozarē (*ESIB*); uzskata, ka programma *INOGATE* būtu jāisteno arī turpmāk, to individuāli pielāgojot katrai partnervalstij un pamatojoties uz nolīgumiem un saistībām veikt politikas izmaiņas;
30. atzinīgi vērtē rezultātus, ko devusi “Pilsētu mēru pakta” iniciatīva, kas apvieno ES pilsētu domes centienos samazināt oglekļa dioksīda emisijas, īstenojot pasākumus energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu jomā; aicina ES stiprināt šo iniciatīvu un iesaka piedalīties vairāk pašvaldībām, jo īpaši Austrumeiropas partnervalstīs; iesaka iniciatīvā iekļaut turpmākus centienus veicināt energoefektivitātes principus un mainīt patērētāju attieksmi, jo īpaši, īstenojot informēšanas kampaņas;
31. atzīst, ka Austrumeiropas energoefektivitātes un vides partnerība (E5P) ir vērtīgs instruments, kas darbojas kā Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas pārvaldīts apvienotais līdzekļu devēju fonds, kura mērķis ir veicināt investīcijas energoefektivitātē un oglekļa dioksīda emisiju samazināšanā Austrumeiropas partnervalstīs; atzinīgi vērtē Armēnijas, Gruzijas un Moldovas 2013. gada oktobrī pieņemto lēmumu pievienoties E5P fonda darbībām gan kā iemaksu veicējam, gan kā saņēmējam un norāda, ka E5P fonds ir veiksmīgi darbojies Ukrainā kopš 2009. gada; mudina Azerbaidžānu un Baltkrieviju arī kļūt par E5P dalībvalstīm un pievienoties līdzekļu devēju kopienai, tādējādi ļaujot tām pastiprināt centienus uzlabot energoefektivitāti;
32. aicina ES labāk izmantot kaimiņattiecību politikas ieguldījumu mehānismu un līdzfinansēt investīcijas energoefektivitātes pasākumos un atjaunojamo energoresursu projektos, pamatojoties uz, *inter alia*, pieredzi, kas gūta, īstenojot energoefektivitātes projektus saskaņā ar Rietumbalkānu investīciju sistēmu;
33. uzsver nepieciešamību kā nozīmīgu inovācijas virzītājspēku veicināt izglītību akadēmiskajās jomās, kas attiecas uz atjaunojamiem energoresursiem un energoefektivitāti; iesaka ES izstrādāt atbalsta programmas saskaņā ar Eiropas kaimiņattiecību instrumentu laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam, lai universitātēs un tehniskajās augstskolās ES un Austrumeiropas partnervalstīs veidotu ciešāku sadarbību un zinātņu doktoru un studentu apmaiņu enerģētikas inženierijas un ekonomikas jomā;

34. atzinīgi vērtē ES programmas “Saprātīga enerģija Eiropai” un pētniecības un inovācijas pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” prioritātes; aicina ES atvērt tās programmu “Saprātīga enerģija Eiropai” Austrumeiropas partnervalstīm un veikt pasākumus, lai veicinātu partnervalstu līdzdalību ar mērķi apmainīties ar paraugpraksi, izstrādāt jaunas tehnoloģijas un veicināt inovācijas atjaunojamo energoresursu un energoefektivitātes jomā;
 35. uzdod priekšsēdētāja vietniekiem nosūtīt šo rezolūciju Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam, Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Eiropas Ārējās darbības dienestam un ES dalībvalstu un Austrumeiropas partnervalstu valdībām un parlamentiem.
-